

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-162/22-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Mire Kovačić, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Lidije Vukičević, članica vijeća, te sudskog savjetnika Filipa Mihaljevića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatske psihološke komore, Z., koju zastupa I. V. dip. pravica, protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 27. rujna 2022.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja tuženika Povjerenika za informiranje, KLASA:UP/II-008-07/22-01/487, URBROJ:401-01/10-22-4 od 1. lipnja 2022.

II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Oспоравanim rješenjem tuženika od 1. lipnja 2022., točkom 1. izreke poništeno je rješenje Hrvatske psihološke komore, KLASA:UP/I-034-01/22-22/07, URBROJ:251-375/02-05-22-2 od 25. veljače 2022. U točki 2. izreke rješenja odobrava se T. E. pravo na pristup preslici Izvoda iz registra članova Hrvatske psihološke komore za predsjednika D. Z., od 11. travnja 2022. Točkom 3. izreke odobrava se T. E. pravo na pristup podatku o imenu i prezimenu osobe iz tajništva Hrvatske psihološke komore, koja je bila zadužena za pomoć i administraciju Povjerenstva za priznavanje statusa kliničkog psihologa predsjedniku D. Z. Točkom 4. izreke rješenja odobrava se T. E. pravo na pristup preslici zapisnika Povjerenstva za priznavanje statusa kliničkog psihologa od 21. veljače 2019. na način da se omogući pristup imenima i prezimenima članova Povjerenstva, dnevnom redu, te podacima koji se odnose na predsjednika Hrvatske psihološke komore dok je ostale podatke u zapisniku potrebno prekriti. Točkom 5. izreke nalaže se Hrvatskoj psihološkoj komori da postupi sukladno točkama 2.do 4. izreke ovog rješenja u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti ovog rješenja (sve detaljno navedeno u izreci rješenja).

2. Tužitelj u tužbi protiv osporavanog rješenja tuženika navodi u bitnome da Hrvatska psihološka komora kao tijelo javne vlasti, sukladno Zakonu o psihološkoj djelatnosti, vodi propisane imenike, upisnike i evidencije, da je Imenik psihologa

obavljen na službenoj mrežnoj stranici Komore, pa smatra da je omogućio pristup onim osobnim podacima svojih članova za koje javni interes preteže interesu zaštite osobnih podataka čime je odgovorio na dio zahtjeva za pristup informacijama. Ističe da je suglasan s utvrđenjem tuženika da imena članova Povjerenstva za priznavanje statusa kliničkog psihologa ne predstavljaju podatke u odnosu na koje bi prevladavala potreba zaštite prava, (članak 15. stavak 2. točka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama). U odnosu na osobne podatke osobe u tajništvu Komore zadužene za pomoć i administraciju Povjerenstva za priznavanje statusa kliničkog psihologa pri odlučivanju o zahtjevu predsjednika, ističe da obrazloženje tuženika nije zakonito, jer osoba nije kao službena osoba postupala u postupku ni donosila odluke, stoga nema ni osnove za dostavu podataka za osobu u tajništvu Komore. Nadalje navodi da je predsjednik Komore za objavu svog životopisa dao privolu, ali nije dao privolu da se njegovi osobni podaci koji su sadržani u javno objavljenom Imeniku psihologa daju trećima odnosno ovdje podnositelju zahtjev za pristup informacijama. Navodi da Zakon o pravu na pristup informacijama ne obvezuje imatelja informacije da istu dostavlja podnositelju zahtjeva kada je javno objavljena. Ističe da tuženik izjednačava osobne podatke koji su uvjet za stjecanje nekog prava, u konkretnom slučaju za obavljanje psihološke djelatnosti i javnog podatka. Smatra da ne treba raditi razliku između predsjednika Komore i bilo kojeg drugog člana, niti treba dozvoliti pristup osobnim podacima članova. Predlaže poništiti rješenje tuženika od 1. lipnja 2022. i da mu se dosude troškovi postupka.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da tužba nije osnovana i ostaje u cijelosti kod razloga iz obrazloženja osporavanog rješenja. Ističe da su u konkretnom slučaju predmet podaci koji se odnose na predsjednika Komore, pa je uzeo u obzir javno dostupne podatke, odnosno životopis predsjednika Komore koji je javno objavljen te Imenik psihologa. Navodi da je u žalbenom postupku vodio računa o osobnim podacima predsjednika Komore jer je odlučivao o dokumentu koji ne sadrži zaštićene osobne podatke. Navodi da podnositelj zahtjeva traži podatke koji su vezani uz profesionalnu djelatnost predsjednika Komore koji dio podataka je dostupan u Imeniku psihologa odnosno u javno dostupnom životopisu, a privola nije jedina osnova za obradu osobnih podataka u smislu članka 6. Opće uredbe za zaštitu osobnih podataka. Navodi da predsjednik Komore s obzirom na funkciju koju obavlja u tijelu javne vlasti ne uživa istu zaštitu osobnih podataka kao svaka druga fizička osoba koja ne obavlja tu dužnost. Ističe da način na koji će postupiti s dobivenim podacima podnositelj zahtjev nije odlučna. Navodi da nije jasno radi čega ime i prezime osobe koja je radila u administraciji uživa potrebu zaštite iz članka 15. stavka 2. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

4. Zainteresirana osoba T. E. iako uredno pozvan, nije dostavio odgovor na tužbu.

5. Tužitelju je, na temelju članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. -ZUS), dostavljen odgovor na tužbu tuženika.

6. U očitovanju na odgovor tuženika, tužitelj navodi da za prikupljanje i obradu onih podataka koji nisu klasificirani kao podaci koji trebaju biti javno dostupni potrebna je privola. Ističe da ostaje kod svih navoda iz tužbe te smatra da je omogućio pristup onim osobnim podacima svojih članova za koje javni interes proteže interesu zaštite

osobnih podataka. Predlaže da ovaj Sud nakon održane rasprave poništiti rješenje tuženika od 1. lipnja 2022., te da mu se dosude troškovi ovog postupka.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Imajući na umu predmet u cjelini, Sud je na temelju članka 36. stavka 1. točke 4. ZUS-a , predmetni upravni spor riješio bez rasprave.

9. Prema podacima spisa, T. E. iz R., podnio je 10. veljače 2022. zahtjev za pristup informacijama tužitelju Hrvatskoj psihološkoj komori u kojem traži: datum učlanjenja u Hrvatsku psihološku komoru D. Z., predsjednika Komore, datum kada je predsjednik Komore polagao stručni ispit pri Komori, datum ostvarivanja prava na obavljanje psihološke djelatnosti za predsjednika Komore, datum upisa u Imenik psihologa za predsjednika, te datum njegova ostvarivanja statusa kliničkog psihologa. Traži i podatke o osobi iz tajništva Komore koja je bila zadužena za pomoć i administraciju Povjerenstva za priznavanje statusa kliničkog psihologa pri odlučivanju o zahtjevu D. Z., te sastav Povjerenstva za priznavanje statusa kliničkog psihologa D. Z.

10. Rješenjem tužitelja Hrvatske psihološke komore od 25. veljače 2022. odbijen je zahtjev za pristup informacijama T. E. na temelju članka 15. stavka 2. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15. -ZoPPI) . U obrazloženju rješenja navedeno je među ostalim da Komora vodi i Imenik psihologa koji je javno dostupan na internetskim stranicama Komore. Istaknuto je da Imenik psihologa sadrži popis članova Komore kojima je priznato pravo na obavljanje psihološke djelatnosti, a preostale informacije koje podnositelj zahtjeva traži zadiru u privatnu sferu člana Komore i ne čine dio javno dostupnih informacija, niti je njihova objava u javnom interesu.

11. Tuženik je, postupajući po žalbi, odobrio T. E. pravo na pristup preslici Izvoda iz registra članova Komore za predsjednika D. Z., pravo na pristup podatku o imenu i prezimenu osobe iza tajništva Komore, te pravo na pristup preslici zapisnika Povjerenstva za priznavanje statusa kliničkog psihologa od 21. veljače 2019., sve detaljno navedeno u izreci rješenja tuženika.

12. U obrazloženju osporavanog rješenja tuženik navodi da je u odnosu na prvih pet točaka zahtjeva za pristup informacijama, u žalbenom postupku dostavljen Izvod iz registra članova Hrvatske psihološke komore u odnosu na predsjednika Komore, te tuženik obrazlaže da je životopis predsjednika Komore javno dostupan na internetskoj poveznici, pa ne prihvaća obrazloženje prvostupanjskog rješenja da u odnosu na navedene točke zahtjeva prevladava potreba zaštite ograničenja iz članka 15. stavka 2. točke 4. ZoPPI-a. U odnosu na informaciju koju je podnositelj tražio u točki 6. zahtjeva, odnosno ime i prezime osobe iz tajništva Komore , istaknuo je da prema upravnosudskoj praksi podatak o imenu i prezimenu osobe, zaposlenika tijela javne vlasti, kad se podatak traži uz njegov rad, ne predstavlja podatak u odnosu na koji prevladava potreba zaštite prava na ograničenje. U vezi točke 7. zahtjeva za pristup informacija tuženik se poziva na ovosudnu presudu poslovni broj :UsII-262/21 prema kojoj podatak o imenu i prezimenu članova povjerenstava tijela javne vlasti ne predstavlja podatak u odnosu na koji bi prevladava potreba zaštite prava na ograničenje.

13. Obrazloženje rješenja tuženika u ovom predmetu sukladno je ovosudnoj praksi u istovrsnim predmetima traženja informacija , pa prema ocjeni ovoga Suda, tužitelj tužbenim navodima nije doveo u sumnju zakonitost osporavanog rješenja tuženika.

14. Naime, osporavano rješenje doneseno je u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, obrazložene u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09. i 110/21.), a s obzirom da tužitelj i u tužbi u bitnome ponavlja navode iz prvostupanjskog rješenja, to ovaj Sud nije našao osnove rješenje tuženika ocijeniti nezakonitim. Ovo osobito imajući na umu da tužitelj pravilnost osporenog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je to rješenje utemeljeno, ali ih drukčije tumači, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na drugačije rješenje ove stvari.

15. Imajući na umu sadržaj tužbe, odgovora tuženika na tužbu kao i podatke u spisu predmeta, ovaj Sud smatra da su u konkretnom slučaju raspravljena bitna pitanja odnosno ona koja su odlučna za donošenje rješenja tuženika, pa je predmetni spor riješen bez održavanja rasprave. Rasprava se mora održati samo u slučaju ukoliko stranka to traži izričito i bezuvjetno, a u konkretnom predmetu rasprava nije zatražena u tužbi (članak 34. ZUS-a), a u očitovanju na odgovor tuženika tužitelj raspravu samo predlaže.

16. Kada je tužbeni zahtjev odbijen, nema zakonom propisanih uvjeta za priznavanje troškova upravnog spora (članak 79. stavak 4. ZUS-a). Valja reći da troškovi nisu niti specificirani u tužbi.

17. Slijedom navedenog je, na temelju članka 57. stavka 1. i članka 79. stavka 4. i. 6. ZUS-a, odlučeno kao u izreci presude.

U Zagrebu 27. rujna 2022.

Predsjednica vijeća:
Mira Kovačić